Continue professionele vorming bij huisartsen: e-learning als alternatief voor de klassieke voordracht

Haio: STALPAERT Silke , KUL
Promotor: Roex Ann , V.U.B.
Praktijkopleider: Van Der Veken Kris

Context: Kwaliteitsvolle zorg staat centraal in de huidige huisartsengeneeskunde. Continue professionele navorming is dan ook een must. Tot hiertoe bestaat het navormingsaanbod voor huisartsen nog grotendeels uit mondelinge face-to-face voordrachten. Deze hebben echter heel wat nadelen. Zo laten ze nagenoeg geen zelfsturing toe, is er weinig ruimte voor persoonlijke feedback en zijn ze vaak overwegend passief waardoor de aandacht al snel daalt. E-learning zou mogelijks een interessant alternatief kunnen zijn. Flexibiliteit wordt gegarandeerd doordat de gebruiker vrij is om te kiezen wanneer de module wordt doorlopen en zelf kan bepalen op welke onderdelen meer wordt gefocust. Bovendien laten ze toe beter in te spelen op de ?adult learning theories? die stellen dat volwassenen beter leren wanneer het leerproces praktijkgericht, zelfgestuurd en interactief verloopt.

Onderzoeksvraag: Is het leereffect bij een e-learningmodule vergelijkbaar met het leereffect bij een klassieke face-to-face voordracht? Hoe tevreden zijn de deelnemende artsen over de e-learningmodule?

Methode: Er werd een niet-gerandomiseerd interventie-onderzoek met een gelijktijdige controlegroep uitgevoerd. De populatie bestond uit praktiserende huisartsen in Vlaanderen met als inclusiecriteria: Nederlands sprekend, tussen de 25 en 70 jaar oud, afgeronde opleiding ?Master in de Huisartsgeneeskunde? en momenteel actief als huisarts. Er waren geen exclusiecriteria. De interventiegroep volgde de nieuw ontwikkelde e-learningmodule ?Depressie bij ouderen in de huisartsenpraktijk?, qua opbouw berustend op de adult-learning theories en het 4C/ID model. De controlegroep volgde een klassieke face-to-face voordracht rond hetzelfde onderwerp. Het leereffect van beide bijscholingsvormen werd geëvalueerd met behulp van een nieuw opgestelde pre- en postkennistoets. De tevredenheid bij de e-learninggebruikers werd nagegaan door middel van een enqu?te, die ze toegestuurd kregen via e-mail.

Resultaten: In totaal namen 49 huisartsen deel aan deze studie, waarvan er uiteindelijk 23 ge?ncludeerd werden in de controlegroep en 15 in de interventiegroep. In beide groepen werd een significant leereffect gezien. Dit leereffect was meer uitgesproken bij de e-learningmodule. De e-learners leken met een gemiddelde score van 72% over het algemeen tevreden. De kwaliteit van het aangeboden materiaal kreeg een gemiddelde score van 76%, de gebruiksvriendelijkheid 72%, de tegemoetkoming aan de privacy 72%, de mate van zelfsturing 76% en de interactiemogelijkheden binnen de module 56%. Enkel de interactiemogelijkheden werden dus ondermaats bevonden.

Conclusie: E-learning biedt een interessant alternatief voor de organisatie van navormingen bij huisartsen. Het blijkt in de Belgische context minstens even effectief als klassiek face-to-face onderwijs en is flexibeler. Door middel van een zorgvuldig ontwikkelingsproces kan de educatieve waarde van een e-learningmodule naar alle waarschijnlijkheid verder verbeterd worden. Zo zou het gebruik van de adult learning technieken het succes van e-learning sterk kunnen be?nvloeden. Het gebruik van e-learning zou dan ook verder gestimuleerd moeten worden en een vaste plaats krijgen binnen het navormingsaanbod van huisartsen.